

Fleertallet kan imidlertid ikke gaae ind herpaa; thi det vil erindres, at med ganske enkelte Undtagelser bestaaer Magistraten ikke af mere end en eneste Person; men at denne ene Magistratsperson ved sin Stemme skulde kunne forhindre, hvad den hele Borgerrepræsentation maatte ansee for ønskelig, kan Udvalget ikke finde rigtigt, idet det ogsaa vilde være at give den enkelte Magistratsperson en altfor indgribende Betydning i Kjøbstædernes Betsatningsforhold. Naar Borgerrepræsentationen anseer det for rigtigt, at den Forandring, hvorefter der her er Tale, indtræder, mener Fleertallet, at Saadant maa kunne skee, uden at det gjøres afhængigt af, om Borgerrepræsentationen kan faae den enkelte Magistratsperson med sig. Han svarer jo ikke Næringsfatt, uagtet han har en meget god Næring; men skal der lignedes paa Formue og Leilighed, vil han komme til at være sin Andeel derv, og alene dette Hensyn, synes mig, maatte lede til, at Loven afsattes saaledes, at ikke den enkelte Magistratsperson ved sin Stemme kan forhindre, hvad Borgerrepræsentationen anseer for hensigtsmæssigt og rigtigt. Det andet Endringsforslag, som det ærede Mindretal har stillet, gaaer ud paa, at Ordene: „indtil videre“ skulle udgaae; jeg kan ikke see, at der kan være det Mindste til Hinder for at vedtage det; disse Ord ere jo indkomne for at antyde, at man har tænkt sig Lovforslaget som aldeles midlertidigt, og det er derfor ligegyldigt, om disse Ord staae der eller ikke; den foresliggende Lov vil jo have lige lang Varighed med eller uden dem. Loven vil komme til at gjælde, indtil der kommer en anden Lov, som forandrer eller ophæver den, og den sidstnævnte Lov kan ikke antages at komme hurtigere, hvis de udhævede Ord udgaae, end hvis de staae i Loven. Udvalgets Fleertal har imidlertid ikke meent, at det vilde være rigtigt at lade disse Ord bortfalde, da det, som sagt, gaaer ud fra, at Loven kun skal være aldeles midlertidig. Endelig har det ærede Mindretal stillet et Forslag om, at naar man var bleven enig om at ønske Næringsfattens ophævet, skal der gives et Valg for den Maade, hvorpaa det Belsøb, der ellers udredes gennem Næringsfattens, skal udredes, saaledes at Belsøbet ikke alene kan lignedes paa

Formue og Leilighed; men ogsaa „paa Grundtækten eller anden Maalestof for Betsatning af faste Eiendomme“. Naar dette Forslag blev vedtaget, vilde altsaa Communalbestyrelsen eller, som Udvalgets Fleertal foretrækker, Borgerrepræsentationen kunne andrage paa, saavel at Belsøbet udredes efter Formue og Leilighed som efter Grundtækten eller anden Maalestof for Betsatningen. Jeg skulde i for sig ikke have Noget imod, at dette Forslag af det ærede Mindretal blev vedtaget, thi jeg holder steds paa, at man kan give Communerne en temmelig udstrakt Myndighed med Hensyn til at afgjøre, hvilken Vej de ville gaae; men Grunden, hvorfor jeg ikke har tiltraadt Forslaget, er den, at jeg ikke antog, at den ærede Indenrigsminister efter de Udtalelser, vi ved Behandlingen af en anden Lov have hørt af ham, vil kunne gaae ind derpaa. Han har nemlig bestemt udtalt sig for, at Afgiften paa Grundtækten maa ansees som noget Fastliggende, som Noget, der engang er holdt fast, som noget Bestaaende, man ikke let skal røre ved, som en Slags Prioritet, saa at Eiendommene ere gaaede i Handel og Wandel med den Bevidsthed, at denne Afgift nu engang hviler paa dem. Dersom den ærede Minister imidlertid skulde udtale, at naar nogen som helst Borgerrepræsentation androg paa, at det Belsøb, der kom til at mangle ved Næringsfattens Ophævelse, kunde tillades lignedes paa den Maade, som her er foreslaet, skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget dertil, da det er til Borgerrepræsentationen, man overlader Valget, men dersom vi ikke faae en bestemt Erklæring fra den ærede Minister om, at han, naar en Borgerrepræsentation valgte denne Fremgangsmaade, ogsaa vilde kunne tiltræde det, vilde jeg nødig have, at Forslaget skulde vedtages, thi jeg vilde da ansee det som en foreslørs Bestemmelse, der ikke burde optages i Loven.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg skal for mit Vedkommende ikke have Noget at erindre imod det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag med et Par Endringer. Det af Udvalgets Mindretal under Nr. 1 stillede Forslag finder jeg ikke Anledning til at gaae ind paa. Det forekommer mig, at Indenrigsministeriet vel kan supplere et Samtykke fra den